Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 27. März 1942 Wydano w Krakau, dnia 27 marca 1942 r.	Nr. 25

Inhalt / Treść

Tag dzień		Seite strona
4. 3. 42	Verordnung über die Aufhebung der Fünften Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement	141
	Rozporządzenie o uchyleniu piątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie	141
20. 3. 42	Zweite Verordnung über die vorläufige Regelung von Unterstützungszahlungen an Pensionsempfänger des ehemaligen polnischen Staates und der polnischen Selbstverwaltungsverbände	142
	Drugie rozporządzenie o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom byłego państwa polskiego i polskich związków samorządowych	142
20. 3. 42	Verordnung über die Rechtsstellung der in die polnische Polizei und in die ukrainische Hilfspolizei des Generalgouvernements eingestellten Anwärter	142
	Rozporządzenie o stanowisku prawnym kandydatów, przyjętych do polskiej policji i ukraińskiej policji pomocniczej Generalnego Gubernatorstwa	142
20. 3. 42	Verordnung zum Schutz gegen Schwer- und Gewohnheitsverbrecher	143
	Rozporządzenie celem ochrony przed ciężkimi przestępcami i przestępcami z nawyknienia	143
10. 3. 42	Anordnung über die Bewirtschaftung und Registrierung von Vieh	143
	Zarządzenie o gospodarowaniu i rejestracji bydła	143
10. 3. 42	Anordnung über die Landnutzungsgebühr im Distrikt Galizien	155
	Zarządzenie w sprawie opłaty za użytkowanie ziemi w Okręgu Galizien (Galicja)	155
17. 3. 42	Anordnung zur Änderung der Anordnung über die Preise für im Generalgouvernement gebrautes Bier	156
	Zarządzenie celem zmiany zarządzenia o cenach za piwo, warzone w Generalnym Gubernatorstwie	156

Verordnung

über die Aufhebung der Fünften Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 4. März 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

Mit Ablauf des 31. März 1942 tritt die Fünfte Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 20. Januar 1940 (VBlGG. II S. 37) außer Kraft.

Krakau, den 4. März 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

Rozporządzenie

o uchyleniu piątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 4 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Z upływem dnia 31 marca 1942 r. traci swą moc obowiązującą piąte postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 37).

Krakau, dnia 4 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Zweite Verordnung

über die vorläufige Regelung von Unterstützungszahlungen an Pensionsempfänger des ehemaligen polnischen Staates und der polnischen Selbstverwaltungsverbände.

Vom 20. März 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Zu den Unterstützungen, die auf Grund der Verordnung über die vorläufige Regelung von Unterstützungszahlungen an Pensionsempfänger des ehemaligen polnischen Staates und der polnischen Selbstverwaltungsverbände vom 9. Dezember 1939 (VBlGG. S. 206) gezahlt werden, tritt ein einheitlicher Zuschlag, der

bei der Hauptunterstützung monatlich 30,— Zloty,
bei der Witwenunterstützung monatlich 15,— Zloty,
bei der Waisenunterstützung monatlich 7,50 Zloty

beträgt.

§ 2

Die Zuschläge werden zu Lasten der Träger und von den Zahlstellen der Hauptunterstützung gezahlt.

§ 3

Diese Verordnung ist vom 1. Januar 1942 ab anzuwenden.

Krakau, den 20. März 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

Drugie rozporządzenie

o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom byłego państwa polskiego i polskich związków samorządowych.

Z dnia 20 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Do zapomóg, wypłacanych na podstawie rozporządzenia o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom byłego państwa polskiego i polskich związków samorządowych z dnia 9 grudnia 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 206), dochodzi jednolity dodatek, który wynosi

przy zapomodze zasadniczej miesięcznie 30,— zł.
przy zapomodze dla wdów miesięcznie 15,— zł.
przy zapomodze dla sierót miesięcznie 7,50 zł.

§ 2

Wypłata dodatków obciąża instytucje. Dodatki wypłacają miejsca wypłaty zapomogi zasadniczej.

§ 3

Rozporządzenie niniejsze należy stosować od dnia 1 stycznia 1942 r.

Krakau, dnia 20 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Rechtsstellung der in die polnische Polizei und in die ukrainische Hilfspolizei des Generalgouvernements eingestellten Anwärter.

Vom 20. März 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die in die polnische Polizei und in die ukrainische Hilfspolizei des Generalgouvernements bisher eingestellten und künftig noch einzustellenden Anwärter genießen dieselbe Rechtsstellung wie die wiederbeschäftigten ehemals polnischen Polizeibeamten.

§ 2

Die für die wiederbeschäftigten ehemals polnischen Beamten erlassenen Verordnungen über Besoldung, Ruhestandsunterstützungen usw. finden auf die bisher eingestellten und künftig noch einzustellenden Anwärter der polnischen Polizei und der ukrainischen Hilfspolizei des Generalgouvernements sinngemäße Anwendung.

Rozporządzenie

o stanowisku prawnym kandydatów, przyjętych do polskiej policji i ukraińskiej policji pomocniczej Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 20 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Kandydaci, przyjęci dotychczas i którzy mają być w przyszłości przyjęci do polskiej policji i ukraińskiej policji pomocniczej Generalnego Gubernatorstwa, korzystają z takiego samego stanowiska prawnego co ponownie zatrudnieni byli polscy urzędnicy policji.

§ 2

Rozporządzenia o uposażeniu, o zapomogach dla będących w stanie spoczynku itd., wydane dla ponownie zatrudnionych byłych polskich urzędników, stosuje się odpowiednio do przyjętych dotychczas i przyjmowanych w przyszłości kandydatów polskiej policji i ukraińskiej policji pomocniczej Generalnego Gubernatorstwa.

§ 3

Der Höhere ᛋᛋ- und Polizeiführer Ost (Befehlshaber der Ordnungspolizei bzw. Befehlshaber der Sicherheitspolizei) wird ermächtigt, im Einvernehmen mit der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilungen Innere Verwaltung und Finanzen) Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

§ 4

Diese Verordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 20. März 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 3

Upoważnia się Wyższego Dowódcę ᛋᛋ i Policji Wschód (Dowódcę Policji Porządkowej wzgl. Dowódcę Policji Bezpieczeństwa) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia w porozumieniu z Rządem Generalnego Gubernatorstwa (Głównymi Wydziałami Spraw Wewnętrznych i Finansów).

§ 4

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 20 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zum Schutz gegen Schwer- und Gewohnheitsverbrecher.

Vom 20. März 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Gegen einen Verbrecher, der in der nichtdeutschen Gerichtsbarkeit so schwer oder so oft bestraft worden ist, daß er als eine ständige Gefahr für die Allgemeinheit anzusehen ist, ist die Sicherungsverwahrung anzuordnen.

(2) Gegen einen solchen Verbrecher kann auf Todesstrafe erkannt werden, wenn der Schutz der Allgemeinheit oder das Bedürfnis nach gerechter Sühne es erfordern.

§ 2

Zuständig für die Aburteilung sind die Sondergerichte.

Krakau, den 20. März 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie

celem ochrony przed ciężkimi przestępcami i przestępcami z nawyknienia.

Z dnia 20 marca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Przeciwko przestępcy, który w sądownictwie nieniemieckim tak srogo lub tylokrotnie był karany, iż należy go uważać za stałe niebezpieczeństwo dla ogółu, należy zarządzić przytrzymanie celem zabezpieczenia.

(2) Przeciwko takiemu przestępcy można orzec karę śmierci, jeżeli wymaga tego ochrona ogółu albo potrzeba sprawiedliwej odpłaty.

§ 2

Właściwymi do zawyrokowania są Sądy Specjalne.

Krakau, dnia 20 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung

über die Bewirtschaftung und Registrierung von Vieh.

Vom 10. März 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (VBlGG. S. 63) in Verbindung mit § 3 Nr. 8 der Zweiten Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 24. Juli 1940 (VBlGG. I S. 228) ordne ich an:

Zarządzenie

o gospodarowaniu i rejestracji bydła.

Z dnia 10 marca 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) w połączeniu z § 3 p. 8 drugiego rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 228) zarządzam:

Erster Abschnitt.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Den Vorschriften dieser Anordnung unterliegen alle Betriebe, die

1. Vieh erzeugen (Erzeugerbetriebe),
2. Vieh, Fleisch sowie Därme bearbeiten und verarbeiten (Bearbeitungsbetriebe und Verarbeitungsbetriebe). Als Bearbeitung gilt auch die Lagerung dieser Erzeugnisse,
3. Vieh, Fleisch, Fleischwaren, Fette, Därme sowie alle sonstigen bei Schlachtungen sich ergebenden Rohstoffe, Rückstände und Abfälle gewerbsmäßig erwerben und veräußern (Handelsbetriebe). Als Handelsbetrieb gelten auch die Unternehmungen (Agenten, Komissionäre, Makler), die Handelsgeschäfte mit solchen Erzeugnissen vermitteln.

(2) Dieser Anordnung unterliegen auch Personen, die nicht gewerbsmäßig Vieh schlachten oder schlachten lassen.

§ 2

Vieh, Fleisch, Fleischwaren und Fett.

(1) Als Vieh im Sinne dieser Anordnung gelten:

Rinder, Schweine, Kälber, Schafe und Pferde. Als Kälber gelten alle Rinder mit weniger als 100 kg Gewicht.

(2) Fleisch im Sinne dieser Anordnung ist alles frische, gesalzene, angesalzene oder gepökelte Fleisch sowie die Innereien des im Abs. 1 genannten Viehs, soweit diese zum Genuß für Menschen geeignet sind.

(3) Fleischwaren im Sinne dieser Anordnung sind sämtliche Erzeugnisse aus dem Fleisch des im Abs. 1 genannten Viehs.

(4) Fett im Sinne dieser Anordnung ist alles Fett des im Abs. 1 genannten Viehs mit Ausnahme des Milchfettes.

Zweiter Abschnitt.

Schlacht- und Kreisviehmärkte.

§ 3

Viehmärkte.

(1) Zur Abwicklung des Verkehrs mit Vieh werden Schlacht- und Kreisviehmärkte errichtet.

(2) Die Schlacht- und Kreisviehmärkte werden vom Gouverneur des Distrikts errichtet. Die Errichtung von Schlachtviehmärkten bedarf der Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft).

(3) Mit der Leitung der Schlacht- und Kreisviehmärkte werden vom Gouverneur des Distrikts Marktleiter beauftragt. Die Schlachtviehmarktleiter bedürfen der Bestätigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft).

Rozdział pierwszy.

Postanowienia ogólne.

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Przepisom niniejszego zarządzenia podlegają wszystkie przedsiębiorstwa, które

1. bydło hodują (przedsiębiorstwa produkcyjne),
2. obrabiają i przerabiają bydło, mięso jak również jelita (przedsiębiorstwa obrabiające i przerabiające). Jako przeróbkę uważa się również magazynowanie tychże wyrobów,
3. zawodowo nabywają i zbywają bydło, mięso, wyroby mięsne, tłuszcze, jelita jak również wszystkie inne surowce, pochodzące z uboju, pozostałości i odpadki (przedsiębiorstwa handlowe). Jako przedsiębiorstwa handlowe uważa się też przedsiębiorstwa (agentów, komisjonerów, maklerów), które pośredniczą w transakcjach handlowych, odnoszących się do tych produktów.

(2) Niniejszemu zarządzeniu podlegają również osoby, które nie zawodowo bydło rzeźne biją lub je bić dają.

§ 2

Bydło, mięso, wyroby mięsne i tłuszcz.

(1) Jako bydło w zrozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się:

bydło rogate, świnie, cielęta, owce i konie. Za cielęta uważa się wszelakie bydło rogate o wadze poniżej 100 kg.

(2) Mięsem w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wszelkie mięso świeże, solone, przysolone lub mięso peklowane, wnętrzności bydła, wymienionego w ust. 1, o ile zdatne one są do spożycia dla ludzi.

(3) Wyrobami mięsnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wszelkie wyroby mięsne, pochodzące z bydła wymienionego w ust. 1.

(4) Tłuszczem w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest wszelki tłuszcz bydła, wymienionego w ust. 1, z wyjątkiem tłuszczu mleka.

Rozdział drugi.

Targi na bydło rzeźne i powiatowe targi na bydło.

§ 3

Targi na bydło.

(1 Celem uregulowania obrotu bydłem wyznacza się targi na bydło rzeźne i powiatowe targi na bydło.

(2) Targi na bydło rzeźne i powiatowe targi na bydło wyznacza Gubernator Okręgu. Na wyznaczenie targów na bydło rzeźne wymagana jest zgoda Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

(3) Kierownictwo targów na bydło rzeźne i powiatowych targów na bydło porucza Gubernator Okręgu kierownikom targów. Kierownicy targów na bydło rzeźne muszą być zatwierdzeni przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 4

Aufgaben des Marktleiters.

(1) Der Marktleiter hat die Abwicklung des Verkehrs mit Vieh und die Verteilung von Fleisch auf den Märkten nach den von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) erlassenen Richtlinien und Weisungen zu regeln und zu überwachen.

(2) Die deutschen Marktleiter sind befugt, bei den Markenabrechnungsstellen die Fleischmarkenabrechnung zu überprüfen.

§ 5

Befugnisse des Marktleiters.

Der Marktleiter kann zur Erfüllung der ihm nach § 4 übertragenen Aufgaben mit Zustimmung des Gouverneurs des Distrikts insbesondere anordnen:

1. daß Betriebe, die nach § 30 dieser Anordnung an den Markt gebunden sind, bei ihm ihren gesamten voraussichtlichen Bedarf an Vieh und Fleisch anzumelden haben,
2. inwieweit diese Betriebe Vieh und Fleisch im Rahmen des angemeldeten Bedarfes abzunehmen haben,
3. daß der Markt nur an bestimmten Wochentagen und zu bestimmten Zeiten stattfinden darf,
4. daß jedes auf den Markt angelieferte Stück Vieh zu kennzeichnen ist,
5. daß die auf dem Markte zugelassenen Händler über ihre Käufe und Verkäufe Aufzeichnungen zu machen haben,
6. wieviel Tiere die Viehhandelsbetriebe zum Markt bringen dürfen,
7. daß die von ihm unter Beachtung bereits bestehender allgemeiner Vorschriften festgesetzten Lieferungs- und Zahlungsbedingungen einzuhalten sind.

§ 6

Gütebestimmung des Schlachtviehs.

(1) Auf den Schlachtviehmärkten ist das Schlachtvieh in Schlachtwertklassen einzureihen. Die Einreihung erfolgt durch Schlachtwertklassenausschüsse. Die Mitglieder der Schlachtwertklassenausschüsse werden vom Gouverneur des Distrikts auf Vorschlag des Marktleiters bestellt und abberufen.

(2) Auf den Kleinviehmärkten kann eine Einreihung in Schlachtwertklassen nur mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) erfolgen.

§ 7

Schlachtwertklassen.

Es werden folgende Schlachtwertklassen gebildet:

1. Rinder.

A. Ochsen.

Klasse

a) vollfleischige, ausgemästete, höchsten Schlachtwertes,
b) sonstige vollfleischige,
c) fleischige,
d) gering genährte.

§ 4

Zadania kierownika targu.

(1) Kierownik targu winien regulować i kontrolować obrót bydłem, oraz rozdzielać mięso na targach stosownie do wskazówek i wytycznych, wydanych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa, (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Niemieccy kierownicy targów są uprawnieni do kontrolowania rozliczeń kuponów mięsnych przy placówkach rozrachunkowych kuponów.

§ 5

Uprawnienia kierownika targu.

Kierownik targu może za zgodą Gubernatora Okręgu w celu wykonania zadań, poruczonych mu w myśl § 4, w szczególności zarządzić:

1. że przedsiębiorstwa, którym według § 30 niniejszego zarządzenia wyznaczono targ, winny mu zgłosić ich całkowite przypuszczalne zapotrzebowanie na bydło i mięso,
2. w jakich rozmiarach przedsiębiorstwa te pobierać mają bydło i mięso w ramach zgłoszonego zapotrzebowania,
3. że targ może się odbywać tylko w określonych dniach powszednich i o określonych porach,
4. że każdą na targ doprowadzoną sztukę bydła należy znakowac,
5. że dopuszczeni na targ handlarze mają o swych kupnach i sprzedażach czynić zapiski,
6. jaką ilość sztuk bydła wolno przedsiębiorstwom handlu zwierzętami doprowadzić na targ,
7. że należy przestrzegać warunków dostawy i płatności ustalonych przezeń przy uwzględnieniu już istniejących ogólnych przepisów.

§ 6

Ustalenie jakości bydła rzeźnego.

(1) Na targach na bydło rzeźne należy zaszeregować bydło rzeźne do klas wartości ubojowej. Zaszeregowania dokonują komisje klasyfikacji wartości ubojowej. Członków komisji klasyfikacji wartości ubojowej mianuje i odwołuje Gubernator Okręgu na wniosek kierownika targu.

(2) Na targach na drobne zwierzęta domowe może nastąpić zaszeregowanie do klas wartości ubojowej tylko za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 7

Klasy wartości ubojowej.

Ustanawia się następujące klasy wartości ubojowej:

1. Bydło rogate.

A. Woły.

Klasa

a) pełnomięsne, tuczne, o maksymalnej wartości ubojowej,
b) inne pełnomięsne,
c) mięsne,
d) mało odżywione.

B. Bullen.

Klasse
a) jüngere, vollfleischige, höchsten Schlachtwertes,
b) sonstige vollfleischige oder ausgemästete,
c) fleischige,
d) gering genährte.

C. Kühe.

Klasse
a) jüngere, vollfleischige, höchsten Schlachtwertes,
b) sonstige vollfleischige oder ausgemästete,
c) fleischige,
d) gering genährte.

D. Färsen.

Klasse
a) vollfleischige, ausgemästete, höchsten Schlachtwertes,
b) vollfleischige,
c) fleischige,
d) gering genährte.

2. Schweine.

Klasse
a) von 150 kg Lebendgewicht und darüber,
b1) „ 135 kg bis 149,5 kg Lebendgewicht,
b2) „ 120 kg bis 134,5 kg „
c) „ 90 kg bis 119,5 kg „
d) „ 80 kg bis 89,5 kg „
e) „ unter 80,0 kg „
g1) fette Specksauen,
g2) andere Sauen,
h) Eber,
i) Altschneider.

3. Kälber.

Klasse
a) beste Mast- und Saugkälber,
b) mittlere Mast- und Saugkälber,
c) geringe Saugkälber,
d) geringere Saugkälber.

4. Schafe.

Klasse
a) beste Mastlämmer und Masthammel,
b) geringere Mastlämmer und Masthammel,
c) Schafe.

§ 8

Gütebestimmung des Fleisches.

Auf den Schlachtviehmärkten ist das Fleisch von Rindern, Schweinen, Kälbern und Schafen nach näherer Weisung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) in Fleischgüteklassen einzureihen. Die Einreihung erfolgt durch den vom Schlachtviehmarktleiter mit Zustimmung des Gouverneurs des Distrikts hierfür bestellten Ausschuß.

Dritter Abschnitt.

Viehregistrierung.

§ 9

Viehregister.

(1) Für jede Gemeinde wird ein Viehregister errichtet. Als Viehregister sind einheitliche, durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) herausgegebene Vordrucke zu verwenden.

B. Buhaje.

Klasa
a) młodsze, pełnomięsne, o maksymalnej wartości ubojowej,
b) inne pełnomięsne lub tuczne,
c) mięsne,
d) mało odżywione.

C. Krowy.

Klasa
a) młodsze, pełnomięsne, o maksymalnej wartości ubojowej,
b) inne pełnomięsne lub tuczne,
c) mięsne,
d) mało odżywione.

D. Jałówki.

Klasa
a) pełnomięsne, tuczne, o maksymalnej wartości ubojowej,
b) pełnomięsne,
c) mięsne,
d) mało odżywione.

2. Świnie.

Klasa
a) od 150 kg żywej wagi i powyżej
b1) „ 135 „ do 149,5 żywej wagi
b2) „ 120 „ „ 134,5 „ „
c) „ 90 „ „ 119,5 „ „
d) „ 80 „ „ 89,5 „ „
e) „ poniżej 80,0 „ „
g1) tłuste maciory na słoninę,
g2) inne maciory,
h) knury,
i) późne kastraty.

3. Cielęta.

Klasa
a) najlepsze cielęta tuczne i ssące,
b) średnie cielęta tuczne i ssące,
c) mało wartościowe cielęta ssące,
d) mniej wartościowe cielęta ssące.

4. Owce.

Klasa
a) najlepsze jagnięta tuczne i skopy tuczne,
b) mniejsze jagnięta tuczne i skopy tuczne,
c) owce.

§ 8

Ustalenie jakości mięsa.

Na targach na bydło rzeźne należy mięso z bydła rogatego, świń, cieląt i owiec zaszeregować do klas jakości mięsa według bliższych wskazań Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa). Zaszeregowania dokonuje komisja, którą ustanawia kierownik targu na bydło rzeźne za zgodą Gubernatora Okręgu.

Rozdział trzeci.

Rejestracja bydła.

§ 9

Rejestr zwierząt.

(1) Dla każdej gminy zakłada się rejestr zwierząt. Jako rejestr zwierząt należy używać jednolitych druków wydanych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Zur Führung der Viehregister in den Gemeinden sowie zur Erfüllung sonstiger für den Bereich der Viehwirtschaft bestehender Aufgaben werden Markthelfer eingesetzt.

(3) Viehhandelsbetriebe, die zum Handel mit Zucht- und Nutzvieh zugelassen sind, haben für ihren Betrieb ein eigenes Viehregister nach Maßgabe der Bestimmungen dieses Abschnittes einzurichten und zu führen. Sie sind Tierhalter im Sinne dieser Anordnung und übernehmen für ihren Betrieb die Aufgaben der Markthelfer.

§ 10

Umfang der Registrierung.

(1) Sämtliche Rinder, Kälber, Schweine, über vier Wochen alte Ferkel, Schafe und über vier Wochen alte Schaflämmer müssen nach der ersten Musterung in das Viehregister der Gemeinde eingetragen werden, in der das Vieh gehalten wird.

(2) Ferkel und Schaflämmer, die bei der ersten Musterung noch nicht vier Wochen alt sind, müssen bei der Musterung dem Markthelfer gemeldet werden.

(3) Ist zweifelhaft, in welches Viehregister das Vieh eines Tierhalters einzutragen ist, so ist die Entscheidung des Kreisviehmarktleiters herbeizuführen.

(4) Die Viehhandelsbetriebe (§ 9 Abs. 3) haben das nach Abs. 1 eintragungspflichtige Vieh unverzüglich nach der ersten Musterung in ihr Register einzutragen. Ausgenommen ist Schlachtvieh, das von dem Kreisviehmarkt einem schlachtenden Betrieb zugewiesen oder ohne Berührung des Stalles einem Schlachtviehmarkt zugeführt wird.

§ 11

Musterung.

(1) Jedes Stück Vieh der im § 10 Abs. 1 bezeichneten Art wird durch einen Musterungsausschuß gemustert. Die Musterung findet mindestens zweimal jährlich statt.

(2) Ort und Zeit der Musterung werden nach Weisung des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) durch den Markthelfer bestimmt und durch den Bürgermeister oder Vogt ortsüblich bekanntgegeben.

(3) Jeder Tierhalter ist verpflichtet, sein Vieh dem Musterungsausschuß vorzuführen. Bei größeren Betrieben kann die Musterung im eigenen Betrieb erfolgen.

(4) Die Tierhalter sind verpflichtet, dem Musterungsausschuß auf Verlangen unentgeltliche Hilfsdienste zu leisten.

(5) Der Bürgermeister oder Vogt hat auf Anforderung des Markthelfers zur Musterung die nötigen Hilfskräfte zu stellen.

§ 12

Musterungsausschuß.

Der Musterungsausschuß besteht aus:

1. dem Kreisviehmarktleiter oder einem vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) bestimmten Sachverständigen,
2. einem Vertreter des Tierzuchtamtes,
3. dem Bürgermeister oder Vogt der Gemeinde oder einem von diesen bestellten Vertreter.

(2) Celem prowadzenia rejestrów zwierząt w gminach oraz wykonania innych zadań, istniejących w zakresie gospodarki bydłem, ustanawia się targowników.

(3) Przedsiębiorstwa handlu zwierzętami, które są dopuszczone do handlu bydłem hodowlanym i użytkowym, winny dla swego przedsiębiorstwa założyć i prowadzić własny rejestr zwierząt stosownie do postanowień niniejszego rozdziału. Są oni bezpośrednimi posiadaczami zwierząt w myśl niniejszego zarządzenia i biorą na siebie dla swoich przedsiębiorstw zadania targowników.

§ 10

Zasięg rejestracji.

(1) Wszystkie sztuki bydła rogatego, cielęta, świnie i prosięta, ponad 4 tygodnie owce i jagnięta ponad 4 tygodnie, należy po pierwszym przeglądzie wpisać do rejestru zwierząt tej gminy, w której bydło to się hoduje.

(2) Prosięta i jagnięta, które przy pierwszym przeglądzie nie przekroczyły jeszcze 4 tygodni, należy targownikowi zgłosić przy przeglądzie.

(3) Jeżeli jest wątpliwe, do którego rejestru zwierząt należy wpisać bydło bezpośredniego posiadacza, należy zasięgnąć decyzji kierownika powiatowego targu na bydło.

(4) Przedsiębiorstwa handlu zwierzętami (§ 9 ust. 3) winny bydło, podlegające według ust. 1 obowiązkowi zarejestrowania, zaraz po pierwszym przeglądzie wpisać do swego rejestru. Wyjątek stanowi bydło rzeźne, przydzielone przez powiatowy targ na bydło przedsiębiorstwu ubojowemu, lub bydło, doprowadzone na targ na bydło rzeźne z pominięciem stajni.

§ 11

Przegląd.

(1) Każda sztuka bydła rodzaju, określonego w § 10 ust. 1, podlega przeglądowi przez komisję przeglądową. Przegląd odbywa się conajmniej dwa razy do roku.

(2) Miejsce i czas przeglądu wyznacza targownik według wskazań Starosty Powiatowego (Starosty Miejskiego), a podają je do wiadomości burmistrze lub wójtowie w sposób miejscowo przyjęty.

(3) Każdy bezpośredni posiadacz bydła jest obowiązany doprowadzić bydło swoje przed komisję przeglądową. W większych przedsiębiorstwach przegląd może być dokonany w obrębie własnego przedsiębiorstwa.

(4) Posiadacze bezpośredni zwierząt na żądanie komisji przeglądowej obowiązani są do bezpłatnego pełnienia służby pomocniczej.

(5) Burmistrz lub wójt winien na żądanie targownika dostarczyć do przeglądu potrzebnych sił pomocniczych.

§ 12

Komisja przeglądowa.

Komisja przeglądowa składa się z:

1. kierownika powiatowego targu na bydło lub rzeczoznawcy, wyznaczonego przez Starostę Powiatowego (Miejskiego),
2. przedstawiciela Urzędu Hodowli Zwierząt,
3. burmistrza lub wójta gminy lub zastępcy, ustanowionego przez nich.

§ 13
Einreihung des Viehbestandes.

Der Musterungsausschuß hat die vorgeführten Tiere in folgende Klassen einzureihen:
1. Herdbuchtiere,
2. gutes Zucht- und Nutzvieh,
3. geringes Nutzvieh,
4. Schlachtvieh.

§ 14
Kennzeichnung des Viehs.

(1) Alles der Registrierpflicht unterliegende Vieh (§ 10) ist nach den durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) herausgegebenen Richtlinien vom Markthelfer zu kennzeichnen.

(2) Der Tierhalter ist verpflichtet, darauf zu achten, daß das beim Tier angebrachte Kennzeichen nicht verlorengeht. Der Verlust ist sofort dem Markthelfer zu melden.

§ 15
Geburt und Verenden von registriertem Vieh.

(1) Die Tierhalter müssen nach der ersten Musterung des Viehs alle Geburten von Kälbern, Ferkeln und Schaflämmern binnen drei Tagen beim Markthelfer zur Eintragung im Viehregister anmelden.

(2) Fehlgeburten solcher Tiere sind sofort dem Markthelfer zu melden.

(3) Verendetes Vieh der im § 10 Abs. 1 bezeichneten Art ist vom Tierhalter binnen drei Tagen dem zuständigen Markthelfer unter Abgabe einer Bescheinigung der Tierkörperverwertungsanstalt, des Wasenmeisters oder des für den Verscharrungsplatz der Gemeinde zuständigen Bürgermeisters oder Vogts über die erfolgte Ablieferung des Tierkörpers anzuzeigen.

(4) Viehhandelsbetriebe haben die in den Absätzen 1 bis 3 aufgeführten Vorgänge innerhalb der dort angegebenen Fristen in ihre Register einzutragen.

§ 16
Registrierung von eingeführtem Vieh.

Wird Vieh der im § 10 Abs. 1 und 2 bezeichneten Art in das Generalgouvernement eingeführt, so ist der erste Tierhalter im Gebiet des Generalgouvernements verpflichtet, dieses Vieh sofort nach Ankunft dem zuständigen Markthelfer zu melden. § 15 Abs. 4 gilt entsprechend.

§ 17
Abgabe von Nutz- und Zuchtvieh.

(1) Alles Nutz- und Zuchtvieh, das der Registrierpflicht unterliegt (§ 10 Abs. 1 und 2), darf nur über zugelassene Viehhandelsbetriebe abgegeben werden. Für Ferkel und Schweine bis zu 40 kg kann die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) Ausnahmen zulassen, die auf den Märkten durch Anschlag bekanntzugeben sind.

(2) Herdbuchvieh kann mit schriftlicher Genehmigung des zuständigen Tierzuchtamtes unmittelbar von Tierhalter zu Tierhalter abgegeben werden.

§ 13
Zaszeregowanie stanu bydła.

Komisja przeglądowa zaszeregowuje doprowadzone zwierzęta do następujących klas:
1. bydło stadne,
2. dobre bydło hodowlane i użytkowe,
3. małowartościowe bydło użytkowe,
4. bydło rzeźne.

§ 14
Znakowanie bydła.

(1) Wszelkie bydło podlegające obowiązkowi rejestracji (§ 10) winien targownik znakować stosownie do wytycznych, wydanych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa).

(2) Posiadacz bezpośredni zwierzęcia obowiązany jest uważać, aby znaki przytwierdzone zwierzętom nie zaginęły. O zagubieniu należy natychmiast donieść targownikowi.

§ 15
Urodzenie i padnięcie bydła zarejestrowanego.

(1) Bezpośredni posiadacze zwierząt muszą po pierwszym przeglądzie bydła zgłosić w ciągu trzech dni targownikowi wszystkie urodzenia cieląt, prosiąt i jagniąt celem wpisania ich do rejestru.

(2) Poronienia u tych zwierząt należy natychmiast zgłosić targownikowi.

(3) Bydło padłe rodzaju, określonego w § 10 ust. 1, winien zgłosić bezpośredni posiadacz zwierzęcia w ciągu dni trzech właściwemu targownikowi przy równoczesnym oddaniu poświadczenia zakładu utylizacyjnego, względnie rakarza, burmistrza, wójta, albo burmistrza lub wójta, właściwego dla grzebowiska gminy, o dokonanym odstawieniu padliny.

(4) Przedsiębiorstwa handlu zwierzętami mają czynności, wyszczególnione w ust. 1 do 3, wpisać w ciągu terminów tam podanych do swych rejestrów.

§ 16
Rejestracja importowanego bydła.

Jeżeli bydło rodzaju, określonego w § 10 ust. 1 i 2, importuje się do Generalnego Gubernatorstwa, to pierwszy bezpośredni posiadacz na obszarze Generalnego Gubernatorstwa winien natychmiast po przybyciu zwierząt zgłosić je właściwemu targownikowi. § 15. ust. 4 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 17
Oddanie bydła użytkowego i hodowlanego.

(1) Wszelkie bydło użytkowe i hodowlane, podlegające obowiązkowi rejestracyjnemu (§ 10 ust. 1 i 2), wolno oddawać tylko za pośrednictwem dopuszczonych przedsiębiorstw handlu zwierzętami. Dla prosiąt i świń do 40 kg może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) zezwolić na wyjątki, które należy podać do wiadomości drogą plakatów na targu.

(2) Bydło stadne może jeden bezpośredni posiadacz zwierzęcia oddać za pisemnym zezwoleniem właściwego Urzędu Hodowli Zwierząt wprost drugiemu bezpośredniemu posiadaczowi zwierzęcia.

(3) Bei der Abgabe hat der abnehmende Viehhandelsbetrieb und bei der Abgabe nach Abs. 2 der für den Erwerber zuständige Markthelfer eine Bescheinigung auszustellen, aus der hervorgeht, daß das Tier im Viehregister des Erwerbers eingetragen ist. Der abgebende Tierhalter hat diese Bescheinigung seinem zuständigen Markthelfer zwecks Löschung des Tieres im Viehregister innerhalb von 24 Stunden einzureichen.

§ 18

Abgabe von Schlachtvieh.

(1) Alles Schlachtvieh, das der Registrierpflicht unterliegt (§ 10 Abs. 1 und 2), darf nur auf Kreis- und Schlachtviehmärkten und nur über die dort zugelassenen Viehhandelsbetriebe abgegeben werden. Das gilt auch für Pferde, die zur Schlachtung bestimmt sind.

(2) Sofern auf den Märkten Agenturen zugelassen sind, darf der Verkauf nur über die zugelassenen Agenturen erfolgen.

(3) Bei der Abgabe von registriertem Schlachtvieh (§ 10 Abs. 1) auf Kreis- und Schlachtviehmärkten ist eine Ablieferungsbescheinigung durch den Marktleiter auszustellen. Die Bescheinigung ist innerhalb von 24 Stunden durch den abgebenden Tierhalter an den zuständigen Markthelfer zwecks Löschung des Tieres im Viehregister einzureichen.

§ 19

Verbringung ohne Besitzwechsel.

Wird registriertes Vieh (§ 10 Abs. 1 und 2) von einer Gemeinde in eine andere verbracht, ohne daß ein Besitzwechsel eintritt, so hat der Tierhalter das Tier bei dem Markthelfer der Gemeinde, in die das Tier verbracht wird, zu melden und die hierüber ausgestellte Bescheinigung über die Eintragung in das Viehregister dem Markthelfer der Gemeinde, in der sich das Vieh vorher befand, zwecks Löschung im Viehregister binnen 48 Stunden einzureichen.

§ 20

Sicherung der Nachzucht.

(1) Weibliche Tiere sind vom Tierhalter ordnungsgemäß dem Vatertier zuzuführen.

(2) Der Zeitpunkt des Deckaktes ist in das Viehregister einzutragen.

(3) Die Halter der Vatertiere sind verpflichtet, dem Markthelfer Einsicht in das Deckregister zu gewähren.

§ 21

Formblätter.

Für die in Abschnitt III vorgeschriebenen Bescheinigungen sind Formblätter zu verwenden, die durch die Marktleiter und Markthelfer bezogen werden können.

Vierter Abschnitt.

Ablieferung und Verkauf von Schlachtvieh und Fleisch.

§ 22

Ablieferungspflicht.

Die Erzeugerbetriebe (§ 1 Abs. 1 Nr. 1) sind verpflichtet, auf Anforderung der von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) mit der Erfassung

(3) Przy oddaniu winno wystawić zaświadczenie odbierające przedsiębiorstwo handlu zwierzętami, a przy oddaniu według ust. 2 właściwy dla nabycia targownik, z którego wynika, że zwierzę zapisane jest w rejestrze zwierząt nabywcy. Oddający bezpośredni posiadacz winien to zaświadczenie złożyć swemu właściwemu targownikowi celem wykreślenia zwierzęcia z rejestru zwierząt w ciągu 24 godzin.

§ 18

Oddanie bydła rzeźnego.

(1) Wszelkie bydło rzeźne, podlegające obowiązkowi rejestracyjnemu (§ 10 ust. 1 i 2), wolno oddawać tylko na powiatowych targach na bydło i na targach na bydło rzeźne oraz tylko za pośrednictwem dopuszczonych tam przedsiębiorstw handlu zwierzętami. To samo odnosi się do koni, przeznaczonych na ubój.

(2) Jeżeli na targach dopuszczone są agentury, wolno sprzedaży dokonywać tylko za pośrednictwem dopuszczonych agentur.

(3) Przy oddaniu rejestrowanego bydła rzeźnego (§ 10 ust. 1) na powiatowych targach na bydło i na targach na bydło rzeźne winien wystawić kierownik targu dowód odstawienia. Dowód ten winien w ciągu 24 godzin odstawiający bezpośredni posiadacz zwierzęcia przesłać właściwemu targownikowi celem wykreślenia zwierzęcia z rejestru zwierząt.

§ 19

Przepęd bez zmiany w posiadaniu.

O ile zarejestrowane bydło (§ 10 ust. 1 i 2) z jednej gminy do drugiej się przepędza bez nastąpienia zmiany w posiadaniu, winien posiadacz bezpośredni bydła zgłosić zwierzę u targownika tej gminy, do której zwierzę przepędzono i wystawione o tym zaświadczenie o wpisaniu do rejestru zwierząt przesłać w ciągu 48 godzin targownikowi tej gminy, w której zwierzę przed tym się znajdowało, celem wykreślenia go z rejestru zwierząt.

§ 20

Zabezpieczenie przychówku.

(1) Zwierzęta-samice winien hodowca zwierząt podług przepisów doprowadzić do rozpłodnika.

(2) Czas pokrycia należy wpisać do rejestru zwierząt.

(3) Bezpośredni posiadacze rozpłodników są obowiązani zezwolić targownikowi na wgląd do rejestru pokrycia.

§ 21

Formularze.

Do przepisanych w rozdziale III zaświadczeń należy używać formularzy, które można nabyć u kierowników targów i targowników.

Rozdział czwarty.

Odstawienia i sprzedaż bydła rzeźnego i mięsa.

§ 22

Obowiązek odstawienia.

Na żądania placówek służbowych, upoważnionych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) do spisu bydła, są przedsiębiorstwa wytwórcze obo-

beauftragten Dienststellen das in ihren Betrieben anfallende Vieh zu Schlachtzwecken abzuliefern.

§ 23

Aufbringungsmenge.

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) setzt für jede einzelne Schlachtvieharl die von den Distrikten insgesamt aufzubringenden Mengen fest und bestimmt über deren Verwendung.

(2) Die Verteilung der aufzubringenden Mengen auf die einzelnen Erzeugerbetriebe und die Ablieferung durch diese erfolgt nach Richtlinien, die der Gouverneur des Distrikts mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) erläßt.

§ 24

Marktbindung der Erzeuger.

Für einzelne Kreishauptmannschaften können bestimmte Märkte bezeichnet werden, an die die Erzeugerbetriebe das Schlachtvieh abzuliefern haben.

§ 25

Gewichtsfeststellung.

Der Ankauf und Verkauf von Schlachtvieh darf nur nach Lebendgewicht erfolgen. Das Lebendgewicht ist für jedes Tier einzeln festzulegen. Bei mehreren Schweinen und Kälbern derselben Güte und bei Schafen derselben Gattung und Güte kann die Feststellung des Lebendgewichtes jedoch zusammen erfolgen, soweit nicht der Gouverneur des Distrikts Abweichendes bestimmt.

§ 26

Überfütterung.

(1) Die Ablieferung von Schlachtvieh hat in futterleerem Zustand zu erfolgen. Schlachtvieh gilt als futterleer, wenn es innerhalb eines Zeitraumes von drei Tagen vor dem Versand nach einem Schlacht- oder Kreisviehmarkt normal gefüttert und getränkt ist und innerhalb eines Zeitraumes von zwölf Stunden vor der Gewichtsfeststellung nicht gefüttert und getränkt wurde.

(2) Bei Abnahme gefütterter Tiere ist der Käufer berechtigt, einen Abzug bis zu 5 v. H. des Lebendgewichtes zu machen, wenn nicht der Marktleiter eine andere Entscheidung trifft.

§ 27

Verkauf von Schlachtvieh.

Schlachtvieh kann auf den Märkten sowohl im Wege des Festkaufes als auch im Wege der Verkaufsvermittlung abgegeben werden.

§ 28

Bezahlung.

(1) Alles auf den Viehmärkten gekaufte Schlachtvieh ist vom Käufer sofort, möglichst noch am Tage des Kaufes zu bezahlen, sofern nicht vom Marktleiter (§ 5 Nr. 7) eine andere Regelung getroffen worden ist.

(2) Die Verkaufsvermittler sind verpflichtet, den erzielten Erlös abzüglich der Provision und der entstandenen Unkosten, soweit deren Abzug zugelassen ist, sofort, spätestens drei Tage nach dem Verkauf dem Verkäufer zu übermitteln.

wiązane (§ 1 ust. 1 p. 1) do odstawienia bydła, znajdującego się w ich przedsiębiorstwach, do celów uboju.

§ 23

Kontyngent dostawy.

1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) wyznacza dla każdego poszczególnego rodzaju bydła rzeźnego ilości, które w całości winny dostawić Okręgi i postanawia o ich dalszym użyciu.

(2) Rozdział dostarczyć się mających ilości na poszczególne przedsiębiorstwa wytwórcze i odstawienie przez nie odbywa się według wytycznych, które wydaje Gubernator Okręgu za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa).

§ 24

Wyznaczenie targów producentom.

Dla poszczególnych Starostw Powiatowych mogą być wyznaczone targi, na które przedsiębiorstwa wytwórcze winny odstawiać bydło rzeźne.

§ 25

Ustalenie wagi.

Zakupu i sprzedaży bydła rzeźnego wolno dokonywać tylko według wagi żywej. Wagę żywą należy ustalić dla każdego zwierzęcia oddzielnie, przy większej ilości świń i cieląt tej samej jakości i przy owcach tego samego gatunku i jakości, może jednak ustalenie wagi żywej nastąpić razem, o ile Gubernator Okręgu nie postanowi inaczej.

§ 26

Przekarmienie.

(1) Odstawienie bydła rzeźnego winno nastąpić w stanie czczym. Bydło rzeźne należy uważać za czcze, jeżeli w ciągu 3 dni przed wysyłką na targ na bydło rzeźne lub na powiatowy targ na bydło, jest ono normalnie karmione i pojone, a w ciągu 12 godzin przed ustaleniem wagi nie było karmione ani pojone.

(2) Przy odbiorze zwierząt karmionych kupujący ma prawo do potrącenia do 5% żywej wagi, o ile kierownik targu nie zadecyduje inaczej.

§ 27

Sprzedaż bydła rzeźnego.

Bydło rzeźne można sprzedawać na targach zarówno w drodze bezpośredniego kupna jakoteż i w drodze pośrednictwa sprzedażnego.

§ 28

Zapłata.

(1) Wszelkie bydło rzeźne kupione na targach na bydło winien kupujący natychmiast zapłacić możliwie jeszcze w dniu kupna, o ile kierownik targu (§ 5 p. 7) nie wydał innego uregulowania.

(2) Pośrednicy sprzedażni są obowiązani uzyskany dochód, po potrąceniu prowizji i powstałych kosztów, o ile potrącenie ich jest dopuszczalne, natychmiast, najpóźniej jednak w ciągu 3 dni po sprzedaży, przesłać sprzedającemu.

(3) Der Gouverneur des Distrikts kann anordnen, daß der Zahlungsverkehr nur über bestimmte Zahlstellen erfolgen darf.

§ 29
Fleischmärkte.

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) kann in Gemeinden mit Schlachtviehmärkten die Errichtung von Fleischmärkten zur Abwicklung des Großhandels mit Fleisch anordnen.

§ 30
Marktbindung für Bearbeitungsbetriebe und Verarbeitungsbetriebe.

(1) Der Gouverneur des Distrikts kann anordnen, daß Betriebe, die Schlachtvieh schlachten und Fleisch bearbeiten und verarbeiten, ihren gesamten Bedarf an Schlachtvieh und Fleisch auf einem bestimmten Markt zu decken haben.

(2) Auf den Märkten werden Vieh und Fleisch den im § 1 Abs. 1 Nr. 2 und 3 genannten Betrieben nach Maßgabe der vom Gouverneur des Distrikts erlassenen Richtlinien zugeteilt.

§ 31
Schlachtverbot.

(1) Das Schlachten sowie der Erwerb und die Abgabe zu Schlachtzwecken von

1. unreifen, gesunden und zur Weitermast geeigneten Jungrindern und Kälbern,
2. weiblichen Kälbern,
3. Schweinen unter 80 kg Lebendgewicht,
4. Schafen bis zu einem Alter von einem Jahr, ausgenommen Karakullämmer,
5. trächtigen Kühen, Färsen, Sauen und Schafen

ist verboten.

(2) Im Bedarfsfalle kann der Gouverneur des Distrikts durch schriftliche Bescheinigung Ausnahmen zulassen.

Fünfter Abschnitt.

Schlachtscheine und Bedarfsnachweise.

§ 32
Schlachtscheinpflicht.

(1) Schlachtungen von Vieh (§ 2) dürfen nur vorgenommen werden, wenn dem Besitzer des Schlachttieres ein Schlachtschein ausgestellt ist, soweit nicht im § 34 Ausnahmen zugelassen sind.

(2) Die Schlachtscheine werden von dem für den Betrieb zuständigen Kreishauptmann (Amt für Ernährung und Landwirtschaft) ausgestellt. In Gemeinden mit Schlachtviehmärkten erfolgt die Ausstellung der Schlachtscheine durch den Marktleiter, soweit nicht der Gouverneur des Distrikts etwas anderes bestimmt.

§ 33
Abstempelung.

Die Schlachtscheine sind vor der Schlachtung dem Fleischbeschaubeamten zur Eintragung des Lebendgewichtes und zur Abstempelung vorzulegen.

(3) Gubernator Okręgu może zarządzić, że obrotu płatniczego dokonywać wolno tylko za pomocą określonych kas.

§ 29
Targi na mięso.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) może zarządzić w gminach, w których odbywają się targi na bydło rzeźne, utworzenie targów na mięso celem dokonywania handlu hurtowego mięsem.

§ 30
Wyznaczenie targów dla przedsiębiorstw obrabiających i przerabiających.

(1) Gubernator Okręgu może zarządzić, aby przedsiębiorstwa uboju bydła rzeźnego oraz obrabiające i przerabiające mięso pokrywały całe swoje zapotrzebowanie na bydło rzeźne i mięso na wyznaczonym targu.

(2) Na targach przydziela się przedsiębiorstwom, wymienionym w § 1 ust. 1 p. 2 i 3, bydło i mięso stosownie do wytycznych, wydanych przez Gubernatora Okręgu.

§ 31
Zakaz uboju.

(1) Ubój, jak również nabycie i zbyt do celów uboju

1. niedojrzałych, zdrowych, nadających się do dalszego tuczenia młodych sztuk bydła rogatego i cieląt,
2. cieliczek,
3. świń poniżej 80 kg żywej wagi,
4. owiec do 1 roku z wyjątkiem jagniąt karakułowych,
5. krów cielnych, jałówek, macior i owiec

jest zakazany.

(2) W razie potrzeby może Gubernator Okręgu zezwolić na wyjątki pisemnym zaświadczeniem.

Rozdział piąty.

Karty uboju i dowody zapotrzebowania.

§ 32
Obowiązek posiadania karty uboju.

(1) Ubojów bydła (§ 2) wolno dokonywać, jeśli posiadaczowi bydła rzeźnego wystawiono kartę uboju, o ile § 34 nie dopuszcza wyjątków.

(2) Karty uboju wydaje właściwy dla przedsiębiorstwa Starosta Powiatowy (Urząd dla Wyżywienia i Rolnictwa). W gminach, w których odbywają się targi na bydło rzeźne, wystawia karty uboju kierownik targu, o ile Gubernator Okręgu (Wydział Wyżywienia i Rolnictwa) nie postanawia inaczej.

§ 33
Ostemplowanie.

Karty uboju należy przed ubojem przedłożyć oglądaczowi mięsa celem wpisania wagi żywej i ostemplowania.

§ 34

Befreiung von der Schlachtscheinpflicht.

(1) Der Gouverneur des Distrikts kann anordnen, daß die Vorlegung eines Schlachtscheines (§ 33) nicht erforderlich ist bei Schlachtungen solcher Betriebe, die ihren Bedarf an Schlachtvieh nach § 30 Abs. 1 auf einem bestimmten Markt zu decken haben und ihre Schlachtungen im Schlachthaus des zuständigen Schlacht- oder Kreisviehmarktes durchführen müssen.

(2) Hausschlachtungen (§ 35 Abs. 1) sind in jedem Fall schlachtscheinpflichtig.

§ 35

Hausschlachtung.

(1) Als Hausschlachtungen gelten nicht gewerbliche Schlachtungen, sofern das aus der Schlachtung gewonnene Fleisch, die Fleischwaren und das Fett nur im eigenen Haushalt verbraucht werden sollen.

(2) Schlachtscheine für Hausschlachtungen werden nur erteilt, wenn der Antragsteller nachweist,

1. daß er in der Zeit vom 1. April bis 31. März des Vorjahres Hausschlachtungen im gleichen Umfange vorgenommen hat,
2. daß er je Tier, für das die Genehmigung zur Hausschlachtung beantragt wird, bereits vier Tiere derselben Gattung im Laufe eines Jahres abgeliefert hat, ohne hierfür Fleischmarken erhalten zu haben,
3. daß er das zu schlachtende Tier mindestens sechs Monate im eigenen Stall gehalten und gefüttert hat.

(3) Schlachtscheine für Rinder, Kälber und Schafe werden nur an Großbetriebe verteilt, wenn diese nachweisen, daß sie einen besonderen Bedarf an Fleisch haben und diesen aus Schweineschlachtungen nicht decken können.

(4) Beantragt ein Betrieb im Laufe eines Jahres wiederholt die Ausstellung von Schlachtscheinen für Hausschlachtungen, so ist bei Stellung des zweiten Antrags und der folgenden vom Antragsteller die Zahl der in seinem Betrieb beschäftigten Personen nachzuweisen. Hierbei ist anzugeben, wieviel von diesen im Betrieb mit Fleisch versorgt werden (getrennt nach Deutschen, Ukrainern und Polen).

(5) Der Antragsteller hat unter Angabe der Ohrmarkennummer das Gewicht des für die Schlachtung vorgesehenen Tieres nachzuweisen.

(6) Die Schlachtscheine für Hausschlachtungen sind dem Fleischbeschaubeamten zur Abstempelung vorzulegen. Der Tierhalter, der hausgeschlachtet hat, hat den Stammabschnitt des Schlachtscheines dem zuständigen Markthelfer zur Löschung des Tieres im Viehregister innerhalb 24 Stunden zu übermitteln. Der Abschnitt des Schlachtscheines bleibt im Besitz des Tierhalters und ist bei weiteren Anträgen auf Genehmigung von Hausschlachtungen dem Kreishauptmann (Amt für Ernährung und Landwirtschaft) und in Gemeinden mit Schlachtviehmärkten dem Marktleiter (§ 32 Abs. 2) vorzulegen.

(7) Jede, auch die unentgeltliche Abgabe sowie jeder Erwerb von Fleisch, Fleischwaren und Fett aus Hausschlachtungen sind verboten.

§ 34

Zwolnienie od obowiązku posiadania karty uboju.

(1) Gubernator Okręgu może zarządzić, że przedłożenie karty uboju (§ 33) nie jest wymagane przy ubojach z tych przedsiębiorstw, które swoje zapotrzebowanie na bydło rzeźne według § 30 ust. 1 pokryć winny na wyznaczonym targu i swe uboje dokonywać muszą w rzeźni właściwego targu na bydło rzeźne lub powiatowego targu na bydło.

(2) Uboje domowe (§ 35 ust. 1) podlegają w każdym wypadku obowiązkowi posiadania karty uboju.

§ 35

Ubój domowy.

(1) Za uboje domowe nie uważa się przemysłowych ubojów, o ile uzyskane z uboju mięso, wyroby mięsne i tłuszcz mają być zużyte we własnym gospodarstwie domowym.

(2) Kart uboju dla ubojów domowych udziela się tylko, jeżeli wnioskodawca wykaże, że

1. w czasie od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca poprzedniego roku dokonał ubojów domowych w tych samych rozmiarach,
2. za każde zwierzę, na które postawił wniosek o zezwolenie na ubój, dostarczył 4 sztuki tego samego rodzaju w ciągu jednego roku, nie otrzymując wzamian kuponów mięsnych,
3. zwierzęta, przeznaczone na ubój, trzymał i karmił conajmniej przez 6 miesięcy we własnej stajni.

(3) Kart uboju dla bydła rogatego, cieląt i owiec udziela się tylko wielkim przedsiębiorstwom, jeżeli udowodnią, że mają szczególne zapotrzebowanie na mięso, a nie mogą go pokryć z uboju trzody chlewnej.

(4) Jeśli przedsiębiorstwo w ciągu roku powtórnie stawia wniosek o wystawienie kart uboju dla ubojów domowych, to wnioskodawca przy stawianiu drugiego i następnych wniosków winien udowodnić liczbę osób, zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie. Należy przy tym podać, ile z pośród tych osób zaopatruje się w przedsiębiorstwie w mięso (oddzielnie dla Niemców, Ukraińców i Polaków).

(5) Wnioskodawca winien, podając numer znaku usznego, wykazać wagę zwierzęcia, przewidzianego na ubój.

(6) Karty uboju dla uboju domowego należy przedłożyć urzędnikowi-oglądaczowi mięsa celem ostemplowania. Bezpośredni posiadacz zwierzęcia, który dokonał uboju domowego, winien w ciągu 24 godzin przekazać odcinek główny karty uboju właściwemu targownikowi w celu wykreślenia zwierzęcia z rejestru zwierzęcego. Odcinek karty uboju pozostaje w posiadaniu bezpośredniego posiadacza zwierzęcia, który go przy następnych wnioskach o zezwolenie na ubój domowy winien przedłożyć Staroście Powiatowemu (Urzędowi dla Wyżywienia i Rolnictwa), w gminach z targami na bydło rzeźne zaś targownikowi (§ 32 ust. 2).

(7) Każde, również i bezpłatne oddanie oraz nabywanie mięsa, wyrobów mięsnych i tłuszczu z ubojów domowych jest zakazane.

§ 36

Notschlachtung.

(1) Schlachtscheine sind bei Notschlachtungen nicht erforderlich.

(2) Eine Notschlachtung liegt nur vor, wenn zu befürchten ist, daß das Tier einen Krankheitszustand nicht übersteht oder das Fleisch durch den Krankheitszustand wesentlich an Wert verliert.

(3) Bei Notschlachtungen ist der Tierkörper mit sämtlichen Organen und der Haut in ausgeschlachtetem Zustand dem Schlachthaus des zuständigen Kreisviehmarktes innerhalb 24 Stunden nach der Schlachtung zuzuführen. Der Schlachthausleiter stellt über die Ablieferung des Tierkörpers eine Bescheinigung aus, die dem Markthelfer innerhalb 48 Stunden zur Löschung in dem Viehregister einzureichen ist.

§ 36

Ubój z konieczności.

(1) Przy ubojach z konieczności nie są wymagane karty uboju.

(2) Ubój z konieczności zachodzi: jeżeli istnieje obawa, że zwierzę nie przetrzyma stanu chorobowego lub jeśli mięso przez stan chorobowy traci istotnie na wartości.

(3) Przy ubojach z konieczności należy zwierzę w stanie bitym z wszelkimi organami i skórą dostarczyć do rzeźni właściwego powiatowego targu na bydło w ciągu 24 godzin po uboju. Kierownik rzeźni wystawia zaświadczenie o odstawieniu zwierzęcia, które to zaświadczenie należy w ciągu 48 godzin doręczyć targownikowi w celu wykreślenia sztuki z rejestru zwierzęcego.

§ 37

Fleischabgabe.

(1) Fleisch und Fleischwaren dürfen von den in § 1 Abs. 1 Nr. 2 und 3 genannten Betrieben nur gegen rechtsgültige Bedarfsnachweise (Fleischmarken, Bezugscheine) abgegeben und bezogen werden. Die Abgabe und der Bezug müssen den sich aus den einzelnen Fleischmarken oder Bezugscheinen ergebenden Gewichtsmengen entsprechen.

(2) Fleisch ist grundsätzlich, wie es gewachsen ist, d. h. mit eingewachsenen Knochen, abzugeben. Bei Abgabe von Fleisch, das handelsüblich ohne Knochen verkauft wird (z. B. Schnitzel, Filet, Roastbeef, Gulasch, Rouladen, Gehacktes, Schabefleisch), ist auf Verlangen des Käufers eine Knochenbeilage, die gesondert zu wiegen und zum Knochenpreis zu berechnen ist, hinzuzufügen. Diese darf

bei Schweinefleisch 20 v. H.,
bei Rindfleisch $33^1/_3$ v. H.,
bei Kalbfleisch 35 v. H.

der auf den Fleischmarken oder dem Bezugschein angegebenen Fleischmenge nicht übersteigen. Wird die Abgabe von knochenlosem Fleisch ohne Knochenbeilage verlangt, so vermindert sich die für die einzelnen Fleischmarken oder den Bezugschein festgelegte Gewichtsmenge um den angegebenen Hundertsatz.

§ 37

Wydawanie mięsa.

(1) Mięso i wyroby mięsne wolno przedsiębiorstwom, wymienionym w § 1 ust. 1 p. 2 i 3, nabywać i oddawać jedynie na podstawie prawnie ważnych dowodów zapotrzebowania (kupony mięsne, karty nabywcze). Oddawanie i nabywanie winno odpowiadać ilościom wagi, wynikającej z poszczególnych kuponów mięsnych wzgl. kart nabywczych.

(2) Mięso należy wydawać zasadniczo w stanie takim, w jakim jest ono z natury, tzn. z wrośniętymi kośćiami. Przy wydawaniu mięsa, które wedle zwyczajów handlowych sprzedaje się bez kości (np. sznycle, filety, rozbef, gulasz, rolada, siekanina, mięso skrobane) należy na żądanie kupującego dołożyć dodatek z kości, który należy osobno odważyć i obliczyć podług ceny kości. Waga ta nie może przekraczać:

przy wieprzowinie 20%,
przy wołowinie $33^1/_3$%,
przy cielęcinie 35%

ilości mięsa, podanej na kuponach mięsnych lub na karcie nabywczej. W razie żądania wydania mięsa bez kości i bez dodatku kości zmniejsza się waga ustalona na poszczególnej karcie nabywczej i kuponach mięsnych o podany wyżej procent.

§ 38

Ausnahmen.

Von der Vorschrift des § 37 gelten folgende Ausnahmen:

1. In der doppelten Menge des sich aus den Bedarfsnachweisen ergebenden Gewichtes sind abzugeben: Pferdefleisch, Freibankfleisch, Schweineköpfe (mit Ohr, ohne Fettbacke), Eisbein, Kalbshaxe, ganze Geschlinge, Rinderschwänze, Lungen, Euter, Brägen (Hirn), Herz, Ochsenmaulsalat, Konsumsülze, Innereiensülze sowie Gänseleberwurst, sofern bei Herstellung von Gänseleberwurst zum Teil bewirtschaftetes Fleisch verwendet worden ist.
2. In der vierfachen Menge des sich aus den Bedarfsnachweisen ergebenden Gewichtes sind abzugeben: Rinderköpfe, Kalbsköpfe, Schafköpfe, Spitzbeine (unmittelbar hinter dem Dickbein oder dem Sprunggelenk abgehauen), Schweineschwänze, Fleischsalat,

§ 38

Wyjątki.

Do przepisu § 37 odnoszą się następujące wyjątki:

1. Z wagi, wynikającej z dowodów zapotrzebowania, należy oddać w podwójnej ilości: mięso końskie, mięso z taniej jatki, głowy świńskie (z uchem bez nasady tłuszczowej), kolanko surowe świńskie, kolanko cielęce, cały przełyk, ogony bydlęce, płuca, wymię, mózg, serce, sałatę z nozdrzy wołowych, galaretę, galarety z wnętrzności zwierzęcych, pasztetową kiełbasę z wątróbki gęsiej, o ile przy wyrobie tej kiełbasy użyte zostało po części mięso, podpadające pod gospodarkę mięsem.
2. Z wagi, wynikającej z dowodów zapotrzebowania, należy oddać w poczwórnej ilości: głowy z bydła rogatego, głowy cielęce, owcze, ratki (bezpośrednio poza udem albo kolanem odrąbane), ogony świńskie, sałatę mięsną, żołądek krowi (flaki), skóry wieprzowe, kości

Pansen (Fleck), Schwarten, Schweinekammknochen, Sperrknochen (Rückgratknochen) und Bauchrippen, die unmittelbar am Knochen ausgeschält und nicht abgeputzt sind, Innereiensalat, Rindermarkknochen.

3. Ohne Anrechnung auf die Bedarfsnachweise können nachgeputzte Knochen mit Ausnahme der Rindermarkknochen abgegeben werden.

§ 39

Örtliche Anordnungen.

Die für die einzelnen Märkte erlassenen Anordnungen sind durch Anschlag am Schwarzen Brett des Marktes bekanntzugeben.

§ 40

Überwachungsorgane.

(1) Zur Überwachung und Überprüfung der in der vorliegenden Anordnung festgelegten Bestimmungen werden in der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) und bei den Gouverneuren der Distrikte Überwachungsorgane eingesetzt.

(2) Die Überwachungsorgane haben insbesondere die Befugnis, Prüfungen ohne vorherige Benachrichtigung der örtlichen Dienststellen vorzunehmen und die Aufgabe, unmittelbare Meldungen und Berichte an ihre Dienststellen zu erstatten.

Sechster Abschnitt.

Schlußbestimmungen.

§ 41

Übertragung von Befugnissen.

Die Gouverneure der Distrikte können die ihnen in dieser Anordnung eingeräumten Befugnisse auf die Kreishauptleute (Stadthauptleute) übertragen.

§ 42

Strafvorschrift.

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung werden gemäß den Ergänzungsverordnungen über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 15. Januar 1940 und 24. Juli 1940 (VBlGG. I S. 8 und S. 228) bestraft.

§ 43

Inkrafttreten.

(1) Diese Anordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

(2) Die Anordnung über Schlachtwertklassen auf den Viehmärkten vom 5. Dezember 1940 (VBlGG. II S. 564) tritt mit Ablauf des 31. März 1942 außer Kraft.

Krakau, den 10. März 1942.

Der geschäftsführende Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements
Naumann

karkowe i kości kręgosłupa świńskiego, żebra brzuszne, które bezpośrednio z mięsa są obrane lecz nie są z mięsa oczyszczone, sałatę z wnętrzności oraz bydlęce kości szpikowe.

3. Bez zaliczenia na dowody zapotrzebowania mogą być wydane dodatkowo oczyszczone z mięsa kości z wyjątkiem bydlęcych kości szpikowych.

§ 39

Zarządzenia miejscowe.

Zarządzenia, wydane dla poszczególnych targów, podaje się do wiadomości za pomocą plakatów, wywieszonych na czarnej tablicy targu.

§ 40

Organy kontrolne.

(1) Do kontrolowania i czuwania nad przestrzeganiem postanowień, ustalonych w powyższym zarządzeniu, ustanawia się w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa) i przy Gubernatorach Okręgów organy kontrolne.

(2) Organy kontrolne są w szczególności upoważnione do przeprowadzania kontroli bez uprzedniego zawiadomienia miejscowych placówek służbowych i zadaniem ich jest przedkładanie bezpośrednich meldunków i sprawozdań swoim placówkom służbowym.

Rozdział szósty.

Postanowienia końcowe.

§ 41

Przeniesienie uprawnień.

Gubernatorzy Okręgów mogą uprawnienia, nadane im niniejszym zarządzeniem, przenieść na Starostów Powiatowych (Miejskich).

§ 42

Przepis karny.

Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu podlegają karze według rozporządzeń uzupełniających o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 stycznia 1940 r. i z dnia 24 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 8 i str. 228).

§ 43

Wejście w życie.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

(2) Zarządzenie o klasach wartości ubojowej na targach na bydło z dnia 5 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 564) traci swą moc obowiązującą z upływem dnia 31 marca 1942 r.

Kraków, dnia 10 marca 1942 r.

Sprawujący czynności Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Naumann

Anordnung
über die Landnutzungsgebühr im Distrikt Galizien.

Vom 10. März 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) und auf Grund des § 6 der Verordnung über die vorläufige Landnutzung und Bodenordnung im Distrikt Galizien vom 12. September 1941 (VBlGG. S. 534) wird im Einvernehmen mit dem Gouverneur des Distrikts Galizien angeordnet:

§ 1

(1) Für die Übertragung der Landnutzung

a) durch Zuweisung unbewirtschafteten Bodens an geeignete Personen zur Bewirtschaftung durch den Leiter der Gemeinde gemäß § 2 Abs. 2 der Verordnung über die vorläufige Landnutzung und Bodenordnung im Distrikt Galizien oder

b) durch Einsetzung geeigneter, auf eigene Rechnung wirtschaftender Personen zwecks Änderung der Bewirtschaftungs- und Nutzungsverhältnisse am Grund und Boden durch den Gouverneur (Landamt) gemäß § 3 Abs. 3 dieser Verordnung

wird eine Gebühr erhoben.

(2) Die Gebühr beträgt für ein Wirtschaftsjahr 40 Zloty je Hektar. Sie kann nach der Ertragsfähigkeit des Grund und Bodens ermäßigt werden.

(3) Unter einem Wirtschaftsjahr ist die Zeit vom 1. Juli bis 30. Juni zu verstehen.

§ 2

(1) Die Gebühr ist von demjenigen zu entrichten, dem die Landnutzung übertragen wird. Die Fälligkeitstermine bestimmt der Gouverneur (Landamt) nach den Weisungen der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft — Hauptlandamt).

(2) Gegen die Festsetzung der Gebühren steht den Pflichtigen die Beschwerde gemäß Artikel 39b des Gesetzes über die Zusammenlegung von Grundstücken vom 31. Juli 1923 (Gesetzblatt der Republik Polen 1927 Nr. 92 Pos. 833) in der Fassung der Verordnung zur Änderung und Ergänzung des polnischen Umlegungsrechts vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 292) zu.

(3) Der zur Landnutzung Berechtigte ist neben der Entrichtung der Gebühr nach Abs. 1 zur Zahlung der Grundsteuer verpflichtet.

§ 3

Die Gebühren sind öffentliche Abgaben, die zugunsten des Generalgouvernements erhoben werden. Die Aufforderung zur Zahlung ergeht durch Veranlagungsbescheid des Gouverneurs (Landamt); rückständige Gebühren werden von den Steuerämtern beigetrieben.

Zarządzenie
w sprawie opłaty za użytkowanie ziemi w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 10 marca 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) i na postawie § 6 rozporządzenia o tymczasowym użytkowaniu ziemi i strukturze rolnej w Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 12 września 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 534) zarządza się w porozumieniu z Gubernatorem Okręgu Galizien (Galicja):

§ 1

(1) Za przeniesienie użytkowania ziemi

a) przez przydzielenie niezagospodarowanego gruntu osobom zdolnym do zagospodarowania przez kierownika gminy stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia o tymczasowym użytkowaniu ziemi i strukturze rolnej w Okręgu Galizien (Galicja) lub

b) przez ustanowienie przez Gubernatora (Urząd Ziemski) odpowiednich osób, prowadzących gospodarstwo na własny rachunek, celem zmiany stosunków gospodarowania i użytkowania na gruncie i roli stosownie do § 3 ust. 3 powyższego rozporządzenia

pobiera się opłatę.

(2) Opłata za jeden rok gospodarczy wynosi 40 złotych od hektara. Może ona być obniżona zależnie od wydajności gruntu i roli.

(3) Przez rok gospodarczy rozumie się czas od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca.

§ 2

(1) Opłatę uiszcza ten, na którego przeniesiono użytkowanie ziemi. Terminy płatności oznacza Gubernator (Urząd Ziemski) według wskazówek Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa — Głównego Urzędu Ziemskiego).

(2) Na wymiar opłat przysługuje obowiązanym zażalenie według art. 39b ustawy o scalaniu gruntu z dnia 31 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu rozporządzenia celem zmiany i uzupełnienia polskiego prawa scaleniowego z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 292).

(3) Uprawniony do użytkowania ziemi obowiązany jest obok uiszczenia opłaty według ust. 1 do płacenia podatku gruntowego.

§ 3

Opłaty są publicznymi daninami, pobieranymi na rzecz Generalnego Gubernatorstwa. Wezwanie do zapłaty następuje przez orzeczenie wymiarowe Gubernatora (Urzędu Ziemskiego); zaległe opłaty ściągają urzędy skarbowe.

§ 4

Diese Anordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 10. März 1942.

Der Leiter des Amtes für Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

Der Leiter des Hauptlandamtes in der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Kuchenbäcker

§ 4

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 10 marca 1942 r.

Kierownik Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann

Kierownik Głównego Urzędu Ziemskiego w Głównym Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa Rządu Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Kuchenbäcker

Anordnung

zur Änderung der Anordnung über die Preise für im Generalgouvernement gebrautes Bier.

Vom 17. März 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) wird angeordnet:

Einziger Paragraph.

§ 4 der Anordnung über die Preise für im Generalgouvernement gebrautes Bier vom 7. Oktober 1941 (VBlGG. S. 605) erhält folgende Fassung:

„§ 4
Lieferung.

(1) Bei der Lieferung von Bier dürfen Kosten für den Transport im Ort der Brauerei nicht berechnet werden.

(2) Für in andere Orte versandtes Bier dürfen die Kosten des Transportes vom Ort der Brauerei bis zu ihrem Abnehmer auf Strecken mit Eisenbahnverbindung nach den Sätzen des Eisenbahntarifes, im übrigen nur nach den behördlich festgesetzten Tarifsätzen für andere Beförderungsmittel in Rechnung gestellt werden. Die Transportkosten dürfen dem Verbraucherpreis nur, soweit sie 8 Zloty je Hektoliter übersteigen, und nur bis zur Höhe von 10 v. H. des Verbraucherpreises hinzugerechnet werden.

(3) Die Berechnung anderer Transportkosten ist unzulässig. Die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) kann in begründeten Fällen Ausnahmen zulassen oder anordnen."

Krakau, den 17. März 1942.

Der Leiter des Amtes für Preisbildung in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

Der geschäftsführende Leiter der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements
Naumann

Zarządzenie

celem zmiany zarządzenia o cenach za piwo, warzone w Generalnym Gubernatortwie.

Z dnia 17 marca 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządza się:

Jedyny paragraf.

§ 4 zarządzenia o cenach za piwo, warzone w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 października 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 605) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4
Dostawa

(1) Przy dostawie piwa nie wolno obliczać kosztów za przewóz w miejscowości browaru.

(2) Za piwo, przesłane do innych miejscowości, wolno wstawić do rachunku koszty przewozu z miejscowości browaru do jego odbiorcy na szlakach z połączeniem kolejowym według stawek taryfy kolejowej, zresztą tylko według stawek taryfowych, ustalonych urzędowo dla innych środków komunikacyjnych. Koszty przewozu wolno doliczyć do ceny konsumpcyjnej tylko wtedy, jeżeli nie przekraczają 8 złotych za każdy hektolitr i tylko do wysokości 10% ceny konsumpcyjnej.

(3) Obliczenie innych kosztów przewozu jest niedopuszczalne. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) może w uzasadnionych wypadkach zezwolić na wyjątki lub je zarządzić."

Krakau, dnia 17 marca 1942 r.

Kierownik Urzędu dla Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann

Sprawujący czynności Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Naumann

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements. Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1.
Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1.